

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 10 DE NOVEMBRE DE 1917

Núm. 149

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

ELS FOGARONS

DE SANTA MARIA LA MAJOR ⁽¹⁾

Pro aris et focis.

Cant la revella i la llegenda,
que una Ciutat amb fè estupenda,
cada any celebra a Santa Maria La Majò.
Colrau ma jove poesia
amb vostres ulls, Morena mía,
donaume *teia d'obreria*,
que vull dins el cambril escendre el fogueró.

Sentiu? Repiquen ja de festa...
la torre vibra a so d'orquestra...
la *Salve* de Completes ja puja triumpfal.
A dies la nit que se extasia,
la tradició bufa i desnia,
—oh! pessigolla d'alegria!—
—del foc colgat de patrí l'espira immortal,

I el pobre pren desde la cambra,
plena de llum i murtra i ambra,
de la *Madona d'Inca*, i arreu per tot carrer,
fins al Convent visionari...
de Sant Francesc el legendari
fins an el Pulg, reliquari
de gestes de ca-nosrà, i exels com un fester.

El ric i el pobre, el vell i el jove,
que el bell amor ja li corcova,
les colles que trapassen afien foguerons;
i en holocauste i en auspici,
com un amor esponsolici,
cremen despulles del servici,
arquetes de ca l'avi, estelles i garçons,

I es un volcà de flama immensa
que per cert llocs crepita intensa...
—és la congestió que esclata d'una fe;
flama ideal que's revinctetja,
i a dins la fosca d'atzabetja,
fa llum i brasa i espiretja...
—és llar i és gonfamó, que a'tots vos deixa a plè.

Oh! si; és la llar de glòries altes,
que frempa el cor i encèn les galtes
d'un poble sota el cel llibert i unit de mans;
digne fogar de rassa brava,

que si trevalla sense trava
com els gegants, gegant s'esbrava
en festival de fe, d'amor i de germans.

Es la bandera que un vent fibla
de sacre ardor incoercible,
teixida d'or i llengües de foc d'Esperit Sant...
Així seria d'encisera
del Rei en Jaume la bandera,
bull d'virtut i clarandera,
pit maternal de pobles, llampecs pe'el moro errant.

—«Oh! no sentiu calrada tova
come de sanc que forma jove?
diu el padri,—duis llenya que arribi fins al cell..
Era infantó, nit constel-lada,
passava tanta de gentada,
i ja'm cantaven la *trobada*
ab un vou veri-vou més dolç que no la mel,

—«Temps era temps que s'devenia
a Inca que era la *alqueria*
major de les mallorques, punt de mercat reial. (2)
Qualcant dos muls de blanques selles,
calsons i jubes bufarelles,
dos pollençins cap a Ternelles
se'n duien bella fira de l'càrrits primeral.

«Heu de pensar, fills meus, i creure
que el bestiar solia beure
a un pou de cap de vila, florit a sol-ixent;
—Oidà. que té que avui s'embauba?...
quin dolç aroma de vidauda!..
oh! visió de claror d'auga!.. [dent!—
que surt del coll fresc d'eura del pou tot resplan-

«I amb un coret com la llantia
van rastretjant, i, qui hu diria?
la troben dins l'encletxa, més rossa que un fil d'or...
—Oh! Verge! Oh! Estrella!.. ningú passa!—
I en mig de pells dins la beassa,
entre el concert comprat a plassa,
aquell encis se'n porten que'ls abelleix el cor

«Mes per tres voltes les fugia
l'imatge rossa de Maria,
la del mantell blau-grana, dins el cocó florit.
Es que volia esser inquera
per portar-nos la fe austera
dels cristians de temps enrera,
l'espira d'un foc nou que mai hem estingit.

«De llavonça colgam la brassa
dins la foganya de la casa
come sagrada herència p'els nostres fills ardiits;
té l'esperit de nostra rassa

i el cor dels avis que no passa,
tremp genial de la cuirassa

dels Morros i Sangreres, Desbrulls, i malferits. (5)

«Dins la Ciutat que s'incendia
jo hi veig en clara llunyania,
de nostra sort suprema el símbol triomfal...

viure d'amor, lluitar i vènce;
aixamplà el cor com flama immensa,
els ulls al cel, la fe en creixensa,

art i progrés i seny... oh! l'únic ideal!

Oh! si: que'ls pobles i encontrades
vegent pujar tes foguerades,

oh! tu, d'escut dels Comtes, Ciutat del noble ca, (4)

te volteràn plens de gaubança,

i units de mans en sacra dança,

cantant aubades de lloança,
escalfaràn son cor p'el viure de demà.»

Devant l'imatge

de Santa Maria la Major

A vostro trono asseguda,
Santa Maria Major,
sonreis tota complascuda
dins l'aguait de l'Avior.

Duis un vestit de regina,
sou morena, com el blat,
vostra serenor divina
ès pastora i magestat.

Un cetre portau, Senyora,
floridet de blanques flors;
reinar en flors enamora,
ès reinar sobre dels cors.

Demunt el jonoll esquerra
teniu dret vostro Filló,
beneïnt la nostra terra,
humida d'emoció.

Feis sonriure, dolça Mare,
en nosaltres vostro Amor,
que tant petit ja fa cara
de Rei i de Salvador.

MIQUEL DURÁN.

(1) La Ciutat d'Inca, després de mostrar l'expandiment de sos mercats en ses fires més anomenades de Mallorca fa un estupend esclat de vida relligiosa en la Festa de la Patrona, Santa Maria la Major. La nit abans, quan la Salve de *completes* se'n puja triamfanta dins l'Església enllumenada com un llanteroner immens, al campanar, repica que repica, dona la senyal d'encendre'ls foguerons tradicionals p'els carrers. No hi ha casa per pobre que sia que no l'ensengui. I el comensen amb la teia d'obreria re-partida oportunament.

Tota la ciutat està peus alts, passetjant p'els carrers pla-cés i a l'escalfor del foc de pàtria recorden rjallers la misteriosa llegenda de la trobada de la Mare de Deu dins un pou, font de nostres grandeses.

(2) De la *Crònica del Rey En Jaume*. Fragment transcrit en l'Appendix de la Història de la villa d'Inca per don Josep Barberí. Pvre. Beneficiat de la Catedral de Mallorca, que va afegir darrera la Vida de la Venerable Sor Clara Andreu, Relligiosa Gerònima del Monastir de S. Bartomeu d'Inca.

(3) Homes il·lustres de la Ciutat d'Inca.

Veges en el citat Apèndic històric, les gestes glorioses d'aqueis polítics i arquitectes i bisbes.

(4) Conegut es l'escut d'Inca, un ca en camp d'atzur entrevesat damunt les Barres d'Aragó, do del mateix Rey En Jaume en la conquesta de Mallorca.

ANDRÉU CAIMARI NOGUERA

ELECCIONS EL DIA DE SANTA MARIA LA MAJOR

Demà la ciutat d'Inca celebra la rumbosa festa de Santa Maria la Major, nostra Patrona, i Titular de la Església parroquial. Les demostracions de joia i alegria seràn solemnes per obsequiar i festetjar an aquella Senyora que, amb el seu mantell blau sembrat d'estrelles, abriga a tots els fills d'Inca, sens distinció de classes ni de partits. Però, també en bon dia de nostra festa, i per sobre les cendres de la teia cremada dels fogarons, i tot sentint la oloreta d'encens de nostres solemnidats, tndrem una lluita electoral els fills d'una mateixa Mare i germans espirituals d'un mateix patronatge celestial.

Tots diven que volen esser reitgadors per fer administració, per salvar la actuació municipal que està embrollada, si bé cap d'ells ha presentat un programa en que els seus electors puguen orientar-se. Aquí no més cap la garantia de l'honoradec personal per refiar-se de la bondat dels candidats dins els diferents ordes de la vida municipal.

No és prudent recomanar cap candidatura desde les nostres columnes, que en gran feines nos veuriem si davant les normes pontificies haviem de dir quins són els bons i quins són els millors. Naturalment, bondat per bondat, honoradec per honoradec, se deu preferir els qui van a missa i regoneixen el patronatge a Santa Maria la Major. Cada qual consulti davant Deu, la seva consciència pel compliment d'un deure cívic sagratíssim. I deim *sagratíssim*, perquè un

bon govern municipal, no sols pot esser garantia de bona administració, sinó també de moralitat en les costums públiques, d'honestitat en los expectacles que sovint són escola de males costums, i de progrés dins tots els ordes de la vida d'un poble. Lo millor que poria fer el bon inquer abans de donar el vot, és anar a resar una fervorosa Salve davant l'imatge de Santa Maria la Major, que estarà de festa. I llavors, després d'haver resat, mos sentirem més homs, més inquers, i serem més conscients del nostre deure electoral.

Per acabar aquest curt article, aconsellem a tots els inquers, qualsevol sia la seva significació política, prudència, seny i lealtat en mig del calor de la lluita electoral. Facem, si voleu, unes eleccions renyides per l'esfors que aportí cada qual; però sensa alterar l'orde, sensa coaccions ni abcidents de cap classe; i així no entelarem la solemnidat de la festa nostra i els perfums de nostros encens pujaràn drets com els dels sacrificis d'Abel, donant, una vegada més, mostres de cultura, de ciutadania i de cristianisme.

DANIEL.

Les Junes de Defensa

«La Correspondencia Militar» publica un article relacionat amb l'actuació de les Junes de Defensa, que ha estat objecte de molts comentaris.

Es titula «El Rey» i diu:

«Después de la cerrazón política en que durante algún tiempo hemos vivido, alborca

para la nación un nuevo período que ofrece halagadoras esperanzas. Quiera el Cielo que ellas se confirmen y que un sincero y ardiente espíritu patriótico guie la voluntad y los actos de cuantos pueden contribuir al éxito dichoso de la obra regeneradora.

Hemos pasado todos, ha pasado el país, por momentos muy críticos y peligrosos, provocados por una disolución política que a todo el mundo era preciso aventar y que no sabían o no querían impedir los partidos y Gobiernos, que más bien conspiraban para el descrédito y la ruina de España. Fortuna y grande ha sido para ésta el que en horas tan amargas y sombrías no hayan faltado regios y puros templos morales que le hayan consagrado con el alma entera a la ardua y nobilísima empresa de salvarla. Los nombres de muchos de estos beneméritos y ejemplares patriotas surgieron de la oscuridad y a la oscuridad vuelven en el instante en que para la nación se levanta el sol de una nueva vida. Ellos, después de todo, no buscaban ningún linaje de medros, ni aun siquiera los honores de una pasajera notoriedad. Su mejor y más preciada recompensa es la de haber servido de interesada y fervientemente a España.

Pero hay otro nombre que por estar tan alto y a la vista de todos los españoles, no puede ocultarse tras idénticos sentimientos de callada abriegación y santa modestia. Este nombre es el de S. M. el Rey, hacia el cual se eleva sincero y justo el tributo de aplauso y gratitud con que el país saluda a su jefe supremo, reiterando el amor a su augusta persona y la firme adhesión a las esencias constitucionales que ella representa y que con su sabiduría consolida.

No en vano en varios de los artículos que recientemente hemos escrito expresábamos la rotunda confianza de que nuestro joven soberano tendría clarividencia y resolución bastantes para sortear los riesgos que al país cercaban y para conjurar la amenaza que sobre el porvenir nacional se cernía.

El Rey, en efecto ha intervenido cuando debía y como debía intervenir, y con su patriotismo y su acierto ha devuelto la tranquilidad a España y ha reafirmado las incommovibles bases de la instrucción monárquica.

Agrícolas

Hem rebut el següent decàleg vinícol que la Cambra Agrícola oficial de Felanitx ha publicat en un cartell gros perquè se possin an els cellers de Mallorca en un lloc visible:

ELS DEU MANAMETS DEL VINICULTOR PERA OBTENIR VINS BONS, ASSEGURATS DE MALALTIES.

1.er Se sulfitarà la verema empleant metabisulfít de potassa, o gas sulfurós líquid, o el gas produït directament cremant sofre. Quant la verema sia xerèca o malalta degut al mildew, cendrada, podridura del lehim, pedregada, etc. es farà el vi, fent

fermentar (bullir) el most tot sol, un cop esfil·lat, pel repòs previ d'unes 24 hores, i separat dels baixos.

2.^{on} Ordinàriament convé llevar la rapa; d'aquesta manera s'obtenen vins més fims i de més grau.

3.er S'han de fer les correccions del most que sien necessàries; a Mallorca aquests son pobres d'acidès i convé augmentar-la.

4.^{rt} Desde el primer o primers dies fins que bulli bé per un igual tota la massa de dins el cup, deu ferse el remontatge del most, això es, se treu vi per baix i se tira per dalt, a demunt la molla,

5.^{nt} Cada dia, al matí i a l'hora baixa, amb un burjó amb travessés se sumergirà la molla a dins el most.

6.e Hi ha que vigilar cuidadosament les temperatures de fermentació; aquestes no han de passar de 32 graus de escalfor dins del cup.

7.e S'ha de trescolar quant el pesamost marca zero graus o abans si s'es aturada la fermentació i no se té medi de ferla reprendre.

8.e Trاسبالس el vi a n'el Novembre Deembre, a n'el Febrer-Març i a n'el Octubre si encare se guarda. En els cellers calents convé un trاسبالس més, fet abans de les calors d'estiu

9.e Inmediatament d'acabada la fermentació lenta, s'axormarán els envasos amb vi absolutament sà i de la mateixa classe. Tantes vegades com s'ja nesesari se repetirà aquesta operació; el vi deu arribar sempre a n'el tap.

10.e Abans de vermar fassi's ben net el celler, desinfectant-lo: emblanquinant-lo i cremant-hi sofre; els punts més bruts se netejarán ab dissolucions sulfuroses o se fregarán ab llexiu calent. Els cups, envasos, maquinari i utensilis se ferán també escrupulosament nets, primerament tots ells en sec: llavors els cups ab aigo sulfitada i el demés material ab dissolucions d'acid sulfuric (oli de vidriol) o amb llexiu, segons la seua naturalesa. Inmediatament d'haver vermat i trescolat, se tornarà fer neteja general, deixant-ho tot ben ordenat. En el celler no hi ha de quedar més que el material propi de dita estanci. I per últim, posis un cuidat especial en que els envasos buïts no contreguin malalties.

Aquets manaments s'enclouen en dos: vinificació racional i llimpessa extremada.

Aquests consells foren publicats en el Bolletí de l'Estació Enològica de Felanitx corresponen al mes de Septembre d'enguany —dit Centre enològic donará de bon grat quantes explicacions se li demanin referents a vins i vinyes.

Felanits Octubre de 1917

Estampes del Cor de Jesús des de un metre fins a tamany tarjeta. Preus segons classes i mides.

LA RESPOSTA....

La resposta que ha donada el Parlament Italià o el seu Ministre Somnino a la Nota del Papa sobre la pau, no pot esser més clara ni mes negativa. Ademés s'han insinuat espècies calumnioses encaminades a migrar l'autoritat del Soberà Pontífic i el seu prestigi come custodia de la justícia i del dret.

La Cambra italiana ha aplaudit el discurs de Somnino quant s'oposava a la missió pacificadora de Benet XV, hostilitant així les seves gestions de pau. La conducta de Itàlia amb el Papa no pot ser ni més artera ni més hostil.

La contestació an el discurs de Somnino i al Parlament Italià, l'ha donada Deu.

Al meteix temps que Somnino apareixia un gran triomfador, l'exèrcit Italià era derrotat per les forces austriagues i caién en son poder milenars de soldats que eren fets presoners i s'apoderaven dels seus canons fent fugir els italians de les seves posicions, i fent destroça per l'arg.

Ja entendrán de no fer càs del Vicari de Jesucrist!

SOLUCIÓ DE LA CRISIS...

A la fi, després de una setmana de gestació laboriosa, s'ha format el Ministeri de concentració parlamentària, entrant-hi elements vells i ja prou coneguts i homos a qui anomenarém jóves, perquè no havien mai entrat en los Consells de la Corona. Veis aquí la llista, amb la fitxa de la seva filiació:

President Estat: *García Prieto*, demòcrata.

Guerra: *La Cierva*, conservador independent.

Governació: *Bahamonde*, independent.

Gracia i Justícia: *Fernandez Prada*, maurista.

Hisenda: *Ventosa i Calvell*, regionalista.

Instrucció pública: *Rodés*, nacionalista republicà.

Marina: *Gimeno*, lliberal romanonista.

Foment: *Alcalá Zamora*, demòcrata.

Noves d'Inca

ELECCIONS MUNICIPALS

Diumenge estigué reunida la Junta dels Cens electoral el temps reglamentari per a rebre les proclamacions de candidats que es presentassin, havent-se presentats els següents:

Primer distrit:

D. Rafael Ferrer Seguí

» Guillerme Tortella Gual

» Pau Sastre Riera

» Gabriel Armengol Villalonga

» Ramón Reus Campins

An aquest col·legi s'han de elegir tres regidors i cada elector solament en pot votar dos.

Segon distrit:

- D. Juan Noguera Ferrer
- » Josep Gelabert Beltrán
- » Nadal Rosselló Pons
- » Vicens Enseñat Alonso
- » Juan Fiol Beltrán
- » Juan Gelabert Beltrán
- » Francesc Llabrés Fornés

S'han d'elegir quatre regidors i un elector en pot votar tres.

Tercer distrit:

- D. Bartomeu Payeras Ferrer
- » Domingo Ramis Alzina
- » Sebastià Aguiló Segura
- » Pere Cortés Miró

S'han d'elegir tres regidors votant-ne dos cada elector.

Pel moviment que se nota la lluita serà renyida, puix no recordam que s'hagin vist mai an aquesta població tants de pretendents per la regidoria.

Està malalta de grauedat la respectable Mestre nacional d'aquesta llocalitat D.ª Margalida Ferrer i Fanals, havent-li administrat els sagraments del viàtic.

Avui matí al preguntar pel seu estat ens han dit que està una mica millor.

De veres desitjiam la seva franca millorança i pregam an el bon Jesús que li torni la salut perduda, si convé.

Ahir fonc víctima d'un atac de gota D.ª Magdalena Quetgles germana del M. I. Mossen Juan Quetgles.

Celebrariem que fos estat lleuger i que prou estàs restablida de la seva dolència.

Avui matí s'han comensades amb gran solemnitat les Corant'hores de Santa Maria la Major, tot esperant-se en curolla la sortida de completes per encendre els fogarons, que seràn grossos i molts com cada any.

Aquests dies hem tengut el gust de saludar el distingit pedagògic D. Juan Capó, Inspector d'ensenyança primària de la zona d'Inca, que és vengut a establir-se a la ciutat d'Inca.

Al celebrar la seva venguda entre nosaltres li inuaguram que l'estada a la ciutat d'Inca li serà agradable, a on trobarà franc aculliment, companys i amics.

Si nostre periodiquet li mereix cap mica de consideració nos trobariem per ben honorats si disponia de les seves columnes per ses companyes de formació instructiva i educativa.

NOTES COMERCIALS AGRÍCOLES

TERCERA FIRA

En la concurrència extraordinària de tots els anys es celebrà la tercera fira d'Inca. Se presentaren molts de porcs an el mercat pegant-se de 15 a 16 ptes. el quintà, con-

firmant-se una vegada més que anguany no ha arribat d'un bon tros an els preus remuneradors que tengueren antany, quedant bastant fallides les esperances del pagès.

Hi va haver una gran plassada de bestiar: jove, vell, de mitja edat i de tota classe, com poques vegades se veu.

El bessó continuà de 70 a 75 pessetes el quintà.

Lo que va en decadència notable és el mercat anomenat *es firó* que's fa el dilluns de la darrera fira; apenes s'hi fregueren taules. Se coneix que els escapulons i morts que solien treure els botiguers aquest dia a preus econòmics, amb aquesta bona de guerra tot s'ha despatxat i no hi hagut necessitat d'esperar la fira de les dones per dar-li sortida.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	72'50	el quintà
Blat	a	21'50	la cortera
Xexa	a	22'50	id.
Sivada	a	12'50	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	26'00	id.
id. per bestia	a	20'00	id.
Blat de les Indies	a	00'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'00	el quintà

Humorades

L'AMO'N LLUC, PREDICADOR

A un llogaret e-hi havia un homo que pretenia ferm de sabre un predicadó si era bò o dolent; i es poble estava tan per ell, que si l'amo'n Lluç no anava an es sermó, ja no hi veien més que quatre beates.

Un any e-hi anà un coremé des mes sabuts i enterat de lo que feia al cas, se feu amic de l'amo'n Lluç i sonvint, anavan a passetjà.

Un dia perlant de sermons l'amo li digué:

—Los hi tenen bons d'agonyá an es dobbés, vostes, amb so predicá.

—¿Com es ara?

—¡Foi! No han de fé més que pujá dalt sa trona i di quatre paraules.

—Segons veix, vos donaríeu en cò de puja-rhi.

—Ja's de rahó.

—Idò jo vos gos de mesions una doble de vint que's temps que jò predicaré no sou capás de dí, sempre seguit aquestes paraules: «D'aquí fins allà i d'allà fins aquí.» Ja hu veis, no e-hu de cavilá gens, s'enteniment no ha de fé res, i jò he de predicá mitja hora sense di mai lo mateix i seguint es fil des sermó sense podé perde un punt.

Ja está fet (digué l'amo'n Lluç).

I es vespre a s'hora convenguda se assegú a un cap de taula repetint de sempre seguit: «D'aquí fins allà i d'allà fins aquí.»

Quant es predicadó pujá dalt sa taona i se va havé senyat digué:

Passém un Ave Maria per l'amo'n Lluç qu'ha tornat loco, perque Deu li asistesca.

—Dues fiies que e-hu sentiren ja son partides

cap a ca-seva i me trobarem son pare fent sa cansoneta.

—Mon paret meu ¿que teniu? (li deien ses dues fies amb grans plors i abrassan-ló.)

—I l'amo'n Lluç que fent capades no perdia cala amb sa cansoneta.

Amb un instant e-hi acudí tot es poble i s'hi abocaren demunt.

—¿Qué teniu l'amo'n Lluç? (li preguntava tot-hom).

I tant arribaren a fé que l'homo s'axecà diguent:

Feis vos trons tots plegats grans balitres, qué si n'om das comta a Deu... per causa vostra he perduda una doble de vint.

Finques Venals

Un solar de casa, procedent dels bens de can Mayol, situat al carrer del General Luque, entre can Vel·la i can Verguny.

Una peça de terra de la meteixa procedència, situada a la carretera de Ciutat, en la trevassia del camí de sa capelleta.

Indicis: an aquesta imprenta.

Cbres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ
INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÁ. Compost damunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán=40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rnt. D. Juan Quetglas i altres clergues=Encuadernat una peseta, en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constantiniana per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50.

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà. (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca, del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—30 cts.

CAMPERES. Poesies-per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes. 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2.ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa=10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Vilella Crespo=2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José M.ª Tous y Maroto=2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Págesia—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Família.—A 6 ptes el millar.

Tip. M. Durán.—Inca.